

FESTIVAL

**P
O
E
S
I
A

I

C
A
N
Ç
Ó

E
N

L
L
E
N
G
U
A

C
A
T
A
L
A
N
A**

MADRID - 2022

Generalitat de Catalunya
**Delegació del Govern
a Madrid**

Centre Cultural
Llibreria
Blanquerna

....
'''

C. Alcalá, 44
28014 Madrid
T. 91 524 10 00
@CCLBlanquerna

Més informació i confirmació d'assistència
delegaciomadrid.gencat.cat
centreculturalblanquerna@gencat.cat

Disseny gràfic i maquetació
ANNA MARTÍNEZ RAIBAL

Depòsit legal
B 13588-2022

	pàgina
8 juliol 19h CONCERT INAUGURAL Jardins de la delegació «Germans de la rosa i el foc» MARIA DEL MAR BONET i BIEL MESQUIDA	08
16 setembre 19h CELEBRACIÓ DE LA DIADA Jardins de la delegació «Cantar els poetes» ROGER MAS	12
13 octubre 19h Sala CCLBlanquerna Jazz poètic «Amb jazz m'entendràs potser millor» BERTA SALA, SEBASTIÀ ALZAMORA, MARIA JOSEP ESCRIVÀ, JAUME PONT, ANTÒNIA VICENS, BLANCA LLUM VIDAL i MIREIA VIDAL-CONTE	14
27 octubre 19h Sala CCLBlanquerna «No crec en tu» ODILE ARQUÉ i JOSEP MARIA BALANYÀ	22
10 novembre 19h Sala CCLBlanquerna «Poesia i loop» JANSKY, POL GUASCH, MARIA SEVILLA, RAQUEL SANTANERA i ORIOL SAULEDA	26
24 novembre 19h Sala CCLBlanquerna «Cantar el poema» LÍDIA PUJOL i ELIES BARBERÀ	32
15 desembre 19h Sala de Columnas. Circulo de Bellas Artes «Jota de morir» MARALA en concert. SELMA BRUNA, CLARA FIOL i SANDRA MONFORT	36

«La poesia contemporània de tots els territoris de parla catalana és la millor expressió de fortalesa que té actualment la cultura catalana»

La Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid té com una de les seves principals funcions la difusió de la llengua i la cultura catalanes, comptant per això amb el Centre Cultural – Llibreria Blanquerna on organitzem un munt d'activitats diferents. I és que la llengua i la cultura catalanes ofereixen un ventall de patrimoni i creació contemporània que no s'esgota, ni en contingut ni en formes i matisos. Per això, hem d'esforçar-nos i ens esforcem a cercar noves fórmules de mostrar la nostra cultura i la riquesa que posseeix.

Avui podem dir que una de les expressions culturals que està produint més i millors propostes és la poesia catalana. L'espai poètic s'ha nodrit amb noves generacions que mostren una capacitat creativa a l'alçada dels clàssics, mentre conviuen amb autors més veterans, alguns dels quals redescoberts i convertits en referents per l'impuls dels més joves, com Jaume Pont o Antònia Vicens, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2022. Així doncs, la poesia contemporània de tots els territoris de parla catalana, del conjunt dels Països Catalans, és la millor expressió de la fortalesa que té actualment la cultura catalana, i sense cap

mena de dubte una bona notícia per a la llengua catalana, minoritzada per un marc legal i unes polítiques públiques que no la defensen i promouen com caldria.

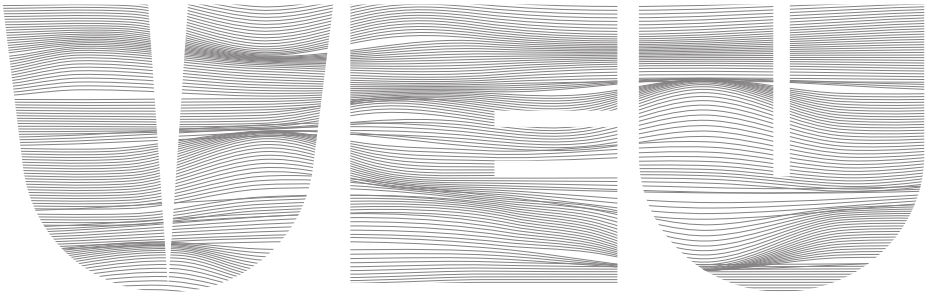
La poesia és el repositori emocional dels pobles, com ho és també la música. En realitat, música i poesia es necessiten, es proporcionen mútuament els ingredients per crear el camí mitjançant el qual arribar a la gent i romandre a la memòria col·lectiva: la cançó. Cantar els poetes, cantar les poetesses, cantar poesia, cantar la llengua, la memòria, l'amor, el desamor, la pena i l'alegria. Vet aquí el fet més humà i el fet més proper que pot oferir la cultura catalana a la gent de Madrid.

Volem que Madrid, com a capital espanyola i europea, sigui una ciutat que aculli la cultura i la llengua catalanes com una expressió de la riquesa de la cultura peninsular, com un referent proper, com una proposta de diàleg intercultural, hispànica, mediterrània, europea. Volem mostrar a Madrid el millor que tenim i seduir-la, fer-la gaudir amb allò que a nosaltres també ens agrada, ens representa i ens construeix com a poble.

El **Festival VEU** vol ser l'expressió d'aquesta veu per seduir i agradar a qui vulgui escoltar-la. La veu de l'art, la veu de la creació, la veu de la cultura, que promou l'intercanvi entre llengües, territoris i persones. La veu d'un poble que reivindica la seva cultura com a forma de participar en la construcció d'un món millor.

Hble. Sra. **Ester Capella i Farré**

*Delegada del Govern de la
Generalitat de Catalunya a Madrid*

« Veu.

Donar veu a la llengua catalana
a través de la poesia cantada i dita »

POESIA, MÚSICA, VEU

Llegir, escoltar, recitar, cantar. El festival VEU neix al cor de Madrid, al Centre Cultural Blanquerna, amb l'objectiu de traçar un recorregut per la poesia i la cançó catalanes a través del concepte de la veu. La veu poètica com a tret distintiu d'una autora o d'un autor, la veu com a mitjà d'expressió de la cançó i de la poesia, la veu com a instrument de rapsodes i cantants. La veu, també, com a representació de l'esperit d'una comunitat cultural, d'un temps.

La proposta del festival VEU és una unió de música i poesia, una exploració de les possibles vies de connexió i de fricció que pot haver-hi entre aquestes dues formes d'art. També té per objectiu esbossar una visió panoràmica de la creació poètica i musical en català, ja sigui posant el focus en els creadors i creadores més joves com en els més consolidats, així com en els grans clàssics que també avui ens interpel·len. Música d'estils diversos, des del pop fins al folk, passant per *loops* electrònics i jazz, seran el perfecte acompanyament per a la paraula poètica, que serà la gran protagonista d'aquest certamen.

Marta Rovira i Sebastià Portell,
curadors del festival

**MARIA DEL MAR BONET
I BIEL MESQUIDA**

8 | juliol | 19 h

CONCERT INAUGURAL

Jardins de la delegació

**«GERMANS DE LA
ROSA I EL FOC»**

«GERMANS DE LA ROSA I EL FOC»

La cantant Maria del Mar Bonet i el poeta Biel Mesquida, acompanyats del músic i pianista Dani Espasa, amplien els territoris de la lletra amb cançons i recitacions que converteixen el mester poètic en terròs viu, ardent, gojós, amarat d'enamoraments. Com a concert inaugural d'aquest festival, *Germans de la rosa i el foc* mostra com degustar i assaborir la poesia de Bartomeu Rosselló-Pòrcel (Palma, 1913 - El Brull, 1938) i de Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917-2008), dos clàssics de la poesia catalana del segle xx, acompanyada amb música. Una festa per als sentits.

FITXA ARTÍSTICA

MARIA DEL MAR BONET: veu

BIEL MESQUIDA: veu

DANI ESPASA: piano, acordió i cors

MATEU MARTÍNEZ: disseny de so i sonorització

TERESA ROIG: arxiu i xarxes socials

PERE NUS (Goiats): administració

LAURA MAGRINYÀ (LMS Produccions): producció

YANNI MUNUJOS (Comunicamanagers): management i producció executiva

Maria del Mar Bonet (Palma, 1947). És cantant i compositora, considerada per molts una de les grans veus de la Mediterrània. Ha publicat més de trenta referències al llarg dels seus més de cinquanta anys de trajectòria als escenaris, amb una monumental resposta de públic i una excel·lent recepció crítica. Més enllà de la seva participació al moviment de la Nova Cançó durant els anys

de la dictadura franquista, Bonet ha construït una obra amb segell propi i una marcada identitat arrelada a la Mediterrània, estretament vinculada amb l'obra de poetes catalans i de la literatura occidental com Bartomeu Rosselló-Pòrcel, Josep Palau i Fabre, Ramon Llull, Jacint Verdaguer, Maria-Antònia Salvà, Joan Vinyoli, Miquel Costa i Llobera, Joan Alcover, Edith Södergran, Blai Bonet o Robert Graves, entre molts altres. La seva tasca de revisió de la tradició i de creació de nous imaginaris musicals ha estat reconeguda amb nombrosos guardons, com el Premi Nacional de Cultura 2020 de la Generalitat de Catalunya, la Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts, la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona, el Premi Ramon Llull del Govern de les Illes Balears, el Premi 31 de Desembre - Gabriel Alomar de l'Obra Cultural Balear, la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, el Premio Internacional Cubadisco 2018 o el Premio Internacional Miguel Matamoros, que concedeix la Unión de Escritores y Artistas de Cuba (UNEAC). www.mariadelmarbonet.com

Biel Mesquida (Castelló de la Plana, 1947). Poeta clandestí amador de les músiques verbals, és una de les veus més transgressores i reconegudes de la poesia catalana actual. Ha publicat els següents llibres de poemes: *Matèria de cos* (amb el pintor Steva Terrades), *Notes de temps i viceversa*, *El bell país on els homes desitgen els homes*, *Floridura* (amb el pintor Pep-Maür Serra G.), *The Blazing Library* (amb la dibuixant Aina Bonner), *Som l'altre* (amb el gravador Magí Baleta) i *Com passes d'ocell a l'aire* (amb la dibuixant Margalida Garau-Rigo Sancho-Sancho). Com a rapsoda ha publicat tres discos amb poemes de Joan Alcover, J. V. Foix, Joan Salvat-Papasseit i ell mateix, i ha realitzat nombroses gravacions de poemes a internet, perquè creu en la veritat, en l'energia i en la força benèfica de la paraula dita en veu alta. Els dos últims premis que ha rebut són el XXV Premi Quima Jaume de Cadaqués de reconeixement a la trajectòria literària i civil i el Premi Trajectòria de la Setmana del Llibre en Català de Barcelona 2021. L'any 1999 va fundar el Festival de Poesia de la Mediterrània i l'ha dirigit des d'aleshores.

A MALLORCA, DURANT LA GUERRA CIVIL

Verdegen encara aquells camps
i duren aquelles arbredes
i damunt del mateix atzur
es retallen les meves muntanyes.
Allí les pedres invoquen sempre
la pluja difícil, la pluja blava
que ve de tu, cadena clara,
serra, plaer, claror meva!
Sóc avar de la llum que em resta dins els ulls
i que em fa tremolar quan et recordo!
Ara els jardins hi són com músiques
i em torben, em fatiguen com en un tedi lent.
El cor de la tardor ja s'hi marceix,
concertat amb fumeres delicades.
I les herbes es cremen a turons
de cacera, entre somnis de setembre
i boires entintades de capvespre.

Tota la meva vida es lliga a tu,
com en la nit les flames a la fosca.

Imitació del foc (1938),
de Bartomeu Rosselló-Pòrcel

ROGER MAS

16 | setembre | 19 h

CELEBRACIÓ DE LA DIADA

Jardins de la delegació

«CANTAR ELS POETES»

«ROGER MAS CANTA POESIA»

Es pot dir que Roger Mas és un poeta-cantant. La seva trajectòria està marcada per la interpretació de cançons en què juga amb una pluralitat de veus i d'estils. Les seves composicions reflecteixen històries i personatges, amb una veu que expressa una gran diversitat de matisos. Des dels anys noranta, en què va començar la seva trajectòria, ha produït onze àlbums: des dels discos ja de culte *dp* (2003) o *Mística domèstica* (2005) fins als més recents *Parnàs* (2018) o *Totes les flors* (2021), passant pels poemes musicats de Jacint Verdaguer, poeta fundacional català, a *Les cançons tel·lúriques* (2008). Miquel Martí i Pol, Joan Maragall, Johann Wolfgang von Goethe, Eulàlia Anzizu, Amadeu Vidal i Bonafont o el mateix Verdaguer són alguns dels poetes que Mas ha transportat al territori musical.

www.rogermas.cat

FITXA ARTÍSTICA

ROGER MAS: veu i guitarra

TRIST COM EL SOL

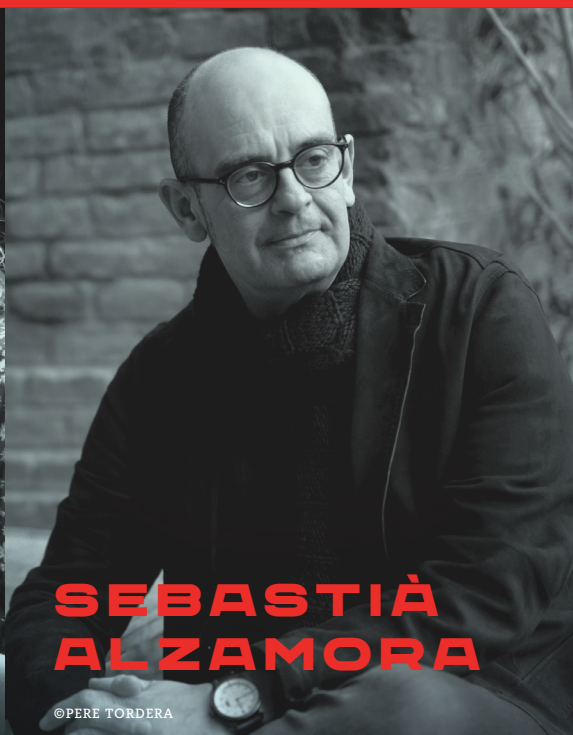
Mirant els reflexos
dels teus ulls humits,
miralls estesos
a paradisos infinits,
puc veure un home
gran i tendre com la molsa,
valent com la lluna
i trist com el sol.

Roger Mas
Casafont (1999)

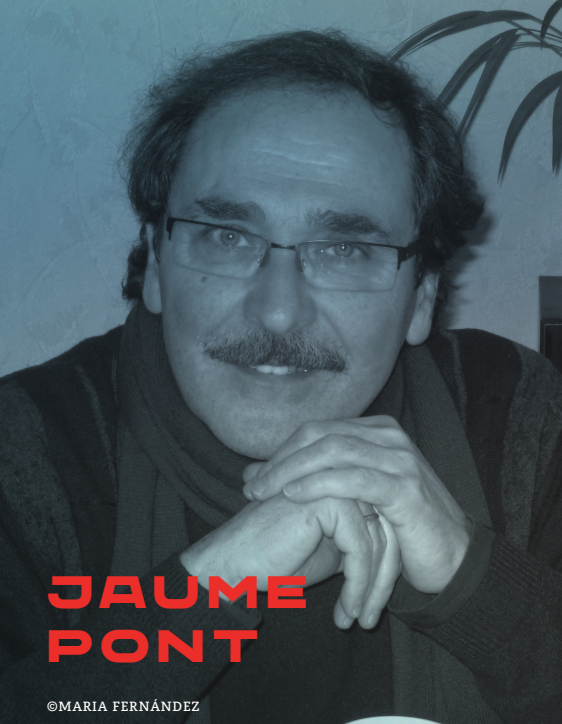
**BERTA
SALA**

©SUSSIG

**SEBASTIÀ
ALZAMORA**

©PERE TORDERA

**JAUME
PONT**

©MARIA FERNÁNDEZ

**ANTÒNIA
VICENS**

©ANDREU DALMAU

**MARIA
JOSEP
ESCRIVÀ**

©SERGI ESCRIVÀ

**BLANCA
LLUM
VIDAL**

©DAVID RUANO

**MIREIA
VIDAL-CONTE**

13 | octubre | 19 h

Sala CCLBlanquerna

**«AMB JAZZ
M'ENTENDRÀS
POTSER MILLOR»**

«AMB JAZZ M'ENTENDRÀS POTSER MILLOR»

«Amb música ho entendràs potser millor» és el vers de Salvador Espriu que inspira aquest recital poètic i musical, en què la cantant i pianista Berta Sala acompanyarà els poemes de Sebastià Alzamora, Maria Josep Escrivà, Jaume Pont, Antònia Vicens, Blanca Llum Vidal i Mireia Vidal-Conte.

Berta Sala (Manresa, 1997). Cantant, pianista i compositora. Ha passat tota la vida envoltada de música. Graduada pel Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona en l'especialitat de cant jazz i modern, ha actuat a diversos certàmens, com el Festival Internacional de Jazz de Barcelona o el Festival Castell de Peralada, entre d'altres. Al 2020 publica el seu primer àlbum, *Hertogstraat* (Microscopio), amb cançons originals que beuen de melodies populars, enllaçant ritmes mediterranis i llatins, així com també la improvisació. Aquesta referència, enregistrada amb quartet, la porta a ser finalista del Premi a la millor artista revelació per votació popular als Premis Enderrock 2021. Recentment ha estat finalista, a duo amb Martí Riera, del Concurs Juventudes Musicales de España. A més de liderar el seu projecte en quartet, té un projecte de jazz en català amb el pianista austríac Dominik Landolt, un duet amb el guitarrista Martí Riera, amb qui presenten actualment música de Lluís Llach, i és la cantant de l'espectacle *Sambach Capítol 2*.

www.bertasala.com

Sebastià Alzamora (Llucmajor, 1972). Poeta, novel·lista i crític literari. Ha publicat els llibres de poesia *Rafel* (1994, Premi Salvador Espriu per a poetes joves), *Apoteosi del cercle* (1997), *Mula morta* (2001), *El benestar* (2003, Premi Jocs Florals de Barcelona), *La part visible* (2009, Premi Carles Riba) o *La netedat* (2018, Premi de la Crítica Serra d'Or). També ha publicat les novel·les *L'extinció* (1999, Premi Documenta), *Sara i Jeremies* (2002, Premi Ciutat de Palma), *La pell i la princesa* (2005, Premi Josep Pla), *Nit de l'ànima* (2007), *Miracle a Llucmajor* (2010), *Crim de sang* (2012, Premi Sant Jordi), *Dos amics de vint anys* (2013), *La Malcontenta* (2015), *Reis del món* (2020) o la més recent *Ràbia* (2022).

FRAGMENTS

Deixeu-los creure,
que allò concebut se'ls faci real.
Que riguin de les seves passions,
el que anomenen passió
no és energia espiritual, sols
el frec de l'esperit i el món exterior.
Que creguin, sobretot, en ells mateixos.

Feliç qui va a la mar
i sap trobar-hi aigua.

Mira el cel,
oblida allò que encara no has après.
Després, terra. Dins
la boca, dins els ulls.

Si parles amb Déu ets un místic.
Si et contesta, un borratxo.

(Inèdit)

SERENA BARCA

Serena barca (2016)

18

VOL DE CENDRES

Llàgrima o esperma
la sola claredat
on crema
l'illa perduda
dels mapes

Vol de cendres (1996)

Antònia Vicens (Santanyí, 1941). Poeta i narradora, recentment ha rebut el Premi Nacional de Poesia del Ministeri de Cultura pel seu llibre *Tots els cavalls* (2017), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que atorga Òmnium Cultural, o el Premi Jaume Fuster a la trajectòria literària, concedit per l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana. La seva obra poètica, formada per *Lovely* (2009), *Sota el paraigua el crit* (2013), *Fred als ulls* (2015), *Tots els cavalls* (2017) i *Pare què fem amb la mare morta* (2020), abraça des de l'experiència més immediata i corpòria fins a qüestions metafísiques, properes a allò espiritual.

Els cavalls peüngles sangonoses úlceres
a la pell bromera a la boca es fiquen
a les cases violen les dones mentrestant
jo reclosa en una pallissa
m'aliment de farratge
la panxa inflada a punt de donar
a llum un pol·lí.

Tots els cavalls (2017)

Blanca Llum Vidal (Barcelona, 1986). Poeta, filòloga i treballadora social. Ha publicat els llibres de poemes *La cabra que hi havia* (2009), *Nosaltres i tu* (2011), *Punyetera flor* (2014), *Aquest amor que no és u* (2018) i *Amor a la brega* (2018). També les proses poètiques *Homes i ocells* (2012) i l'inclassificable llibre de cartes d'amor *La princesa sou Vós* (2022); la crònica *Maripasoula: Crònica d'un viatge a la Guaiana francesa* (2015) i l'àlbum infantil *Visca!* (2012), il·lustrat pel pintor Rafel Joan. Ha escrit sobre Ausiàs March, Maurice Blanchot o Jeanne Hersch, ha traduït Marguerite Duras i ha editat la poesia d'Àngel Guimerà i la narrativa de Víctor Català.

No hi ha pronom per lligar-nos:

ens hem confiat a una nostredat estrangera

però l'amor nostre diu teu i diu meu, amor meu,

i ens contradiu i se'n riu, de la inversió feta norma.

Vine, amor meu, que escoltarem la proposta i la protesta

contra l'ésser-per-a-la-mort, néixer dos cops;

contra el viure que mata, escriure després i per al núvol

i que l'exili antiquíssim, oh rebrot meu,

sigui bàlsam i no bandera.

Serà des d'aquí, que serem acusats d'insolents amb la casa.

Serà des d'allà, que udolarem enfosquits

i que podrem ensumar-nos i fugir-nos per dins

i fer una entrada a cavall i ser tan petits

i parlar tan fluixet que farem molta nosa.

Aquest amor que no és u (2018, fragment)

Mireia Vidal-Conte (Barcelona, 1970). Poeta, crítica literària i traductora. Ha publicat *Gestual* (2005, Premi Recull - Benet Ribas), *Pragari* (2005, Premi Miquel de Palol), *Anomena'm nom* (2007, Premi Maria Mercè Marçal), *Margarides de fons* (2008, Premi Ciutat de Tarragona - Ramon Comas i Maduella), *Orlando natural* (2010), *5 cm (la cicatriu)* (2013), *Veces* (2015), *Ouse* (2016, Premi de la Crítica Serra d'Or de poesia), *Com elles. Antologia de poetes del s. xx* (2017) o *Severa Rosa* (2020). Amb un fort component reflexiu i alhora vivencial, la seva obra és una de les més intenses i lúcides de la poesia catalana del present.

hem de saber
eufòries
neguit de tota una època
típics desequilibris artístics

hem de saber
el moment precís de reconèixer
qui convoca
boira de futurs esqueixos d'aquest ofici
fonamentat en verdors

has de saber
tots aquests esforços
no són res més que lletanies
misericòrdia anunci
o deteriorament

Severa rosa (2020)

**ODILE ARQUÉ
I JOSEP MARIA
BALANYÀ**

27 | octubre | 19 h

Sala CCLBlanquerna

«NO CREC EN TU»

«NO CREC EN TU»

A partir d'una idea i una composició textual de Victor Sunyol, *No crec en tu* és una performance o lectura-concert basada en el «Cant espiritual» de Josep Palau i Fabre i les correspondències que manté amb els altres dos grans cants espirituals que el precediren en el temps, el d'Ausiàs March i el de Joan Maragall. El cant espiritual és, de fet, un gènere català, en què el poeta interroga i fins i tot posa en dubte l'existència de Déu. En aquesta proposta, pugen a escena el pianista Josep Maria Balanyà, sempre en trànsit per diversos àmbits musicals, especialment la improvisació, i pels festivals de música més importants, i Odile Arqué, poeta, rapsoda i cantant que viu immersa en les paraules.

FITXA ARTÍSTICA

ODILE ARQUÉ: veu

JOSEP MARIA BALANYÀ: piano

VÍCTOR SUNYOL: composició textual i direcció

Odile Arqué (Barcelona, 1960). Cantant i poeta. Ha publicat els llibres *Expiatòria* (1984), *Epístola en Sol M* (Premi Antoni Isern 1984), *La vida en punt* (2012) i *Frontal* (2020). Ha estat inclosa i traduïda en diverses antologies de poesia, com *Lents voilers étymologiques* (2016) o *Dones, arbres i poesia* (2021). Participa habitualment a espectacles literaris, entre els quals destaquen *Això, Lerma, no és una pel·lícula* (2009), *Com elles. Antologia de poetes occidentals del s. xx* (2014), *Una paraula grega* (2016), a partir de l'obra poètica de Jaume Vidal Alcover, o *No crec en tu* (2018).

Josep Maria Balanyà (Barcelona). Músic, fotògraf, pintor i creador audiovisual. Ha treballat amb músics de primera línia, com Claudio Pontiggia, Hans Koch, Joachim Kühn, Franz Hautzinger, Carlos Zingaro, Michiel Borstlap, Walter Quintus, Ksenija Lukic, Hannah Marshall, Das Neue Ensemble Hannover, Americo Rodrigues, Paul Rogers, Mark Ramón López, Ulrich Mitzlaff o Mimi Barthélemy, entre d'altres. Balanyà freqüenta festivals i programes de ràdio a nombrosos països d'Europa i Amèrica. Ha obtingut diverses beques de creació a Alemanya (Worpswede, Eckernförde, Düsseldorf) i a Suïssa (Fondazione Arp). Actualment viu entre Brussel·les i Barcelona. Els seus concerts són rituals enèrgics on es percep la presència de la música feta matèria.

Víctor Sunyol (Vic, 1955). Filòleg, professor, escriptor i editor, ha dirigit l'editorial Cafè Central i ha col·laborat amb publicacions com *El 9 Nou*, *Reduccions*, *Transversals* i diversos catàlegs d'art. És autor d'una extensíssima obra poètica, antologada l'any 2019 al volum *Des de quin on? Antologia 1976 -2017*, i que ha estat mereixedora de premis com el Ciutat d'Alberic de poesia, l'Amadeu Oller, el Premi Senyoriu d'Ausiàs March, la Viola d'Argent als Jocs Florals de Barcelona o el Premi Rosa Leveroni, entre d'altres. També ha publicat diversos títols de narrativa, com el monòleg *Birnam* (2014) o *Amb Nausica* (2019).

O és que aquest «fer etern» és ja la mort?
Mes llavors, la vida, què seria?
Fóra només l'ombra del temps que passa,
i la il·lusió del lluny i de l'a prop,
i el compte de lo molt, i el poc, i el massa,
enganyador, perquè ja tot ho és tot?

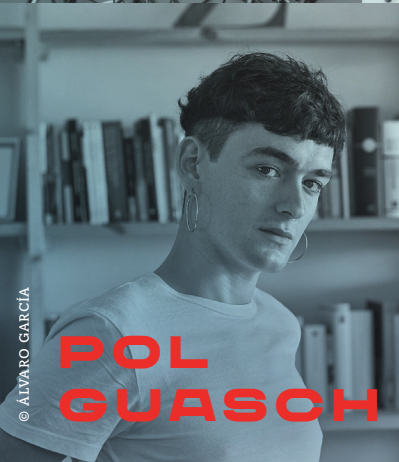
Tant se val! Aquest món, sia com sia,
tan divers, tan extens, tan temporal;
aquesta terra, amb tot lo que s'hi cria,
és ma pàtria, Senyor: i ¿no podria
esser també una pàtria celestial?
Home só i és humana ma mesura
per tot quant puga creure i esperar:
si ma fe i ma esperança aquí s'atura,
me'n fareu una culpa més enllà?

**«Cant espiritual»
(fragment del poema inclòs
a *Seqüències*, 1911),
de Joan Maragall**

© PABLO ATTFIELD

JANSKY

© ÁLVARO GARCÍA

**POL
GUASCH**

**RAQUEL
SANTANERA**

© JOAN MARTÍNEZ

**MARIA
SEVILLA**

© ALEA RODRÍGUEZ

**ORIOL
SAULEDA**

10 | novembre | 19 h

Sala CCLBlanquerna

«POESIA I LOOP»

«POESIA I LOOP»

El duet d'electrovèrsia Jansky, format per la poeta i cantant Laia Malo i el músic i compositor Jaume Reus, acompanya quatre de les veus més joves i estimulants del panorama poètic actual. Amb Pol Guasch, Raquel Santanera, Oriol Sauleda i Maria Sevilla.

Jansky es un duet format a Palma pel músic mallorquí Jaume Reus i la poeta berguedana Laia Malo. Han participat a festivals com el Sónar o el Manrusionica i han publicat referències com *Un big bang a la girbella* (2013), *ÈÉ* (2015) i *This is electroverse* (2018), *Desori subversiu* (2020) i el seu últim projecte, *Insectasynth* (2021). L'any 2018 van rebre el Premi Suns Europe d'Itàlia al Millor Grup Europeu en Llengua Minoritzada i l'any 2019 van rebre el Premi especial del jurat dels II Premis Enderrock de la Música Balear. L'any 2021, el seu treball discogràfic *Insectasynth* va ser guardonat als Sound of the Year Awards de la BBC amb el Premi al Millor So enregistrat en un estudi. www.jansky.bandcamp.com

Pol Guasch (Tarragona, 1997). Poeta i gestor cultural, es va graduar en Estudis Literaris a la Universitat de Barcelona i és màster en Construcció i Representació d'Identitats Culturals, pel Programa d'Estudis Independents del MACBA i també en Literatura, Cultura i Teoria Contemporànies al King's College de Londres. Forma part de la productora cultural La Sullivan. És autor dels llibres de poesia *Tanta gana* (2018, Premi Francesc Garriga) i *La part del foc* (2021, Premi Josep Maria López Picó) i de la novel·la *Napalm al cor* (2021).

Jo et diria, amiga meva,

que no hi ha ni risc ni mort ni vida, ni tan
sols un altre astre on puguem desfer el camí i
plantar de nou els plataners, plantar de nou
les buguenvílies, plantar de nou arrels molt
fondes i fruits sucosos de vellut que facin
els dies molt més amples i les nits molt més
brillants;

però si no hi ha ni risc ni mort ni vida, ni
tampoc un altre oceà on sucar el cos i no
enfonsar-se, ni un altre cel on respirar i no
desfer-se, escolta'm bé, que sols vull dir-te:

agafa fort aquest no-viure i el seu
arrossegat-se pels camins, agafa'l fort i
digues vine, vine amb mi fins a la fondària
del glaçar, fins a l'esvoranc del precipici,
fins a l'entrada del volcà, fins a la punta
d'aquell llamp. I quan siguem just en el
límit:

deixem-nos anar la mà.

La part del foc (2021)

Raquel Santanera (Manlleu, 1991). Graduada en Estudis Literàries i en el màster de Construcció i Representació d'Identitats Culturals a la Universitat de Barcelona. És autora de tres volums de poesia: *Teologia poètica d'un sol ús* (2015, Premi Martí Dot), *De robots i màquines o un nou tractat d'alquímia* (2018, Premi Pollença de poesia) o *Reina de rates* (Premi Miquel Martí i Pol de poesia). Des del 2019 és una de les programadores de l'Horígon, obrador de recitacions i noves actituds literàries a Barcelona, i també coordina el cicle de poesia i art Els Vespres Malgastats.

PINTURA I

A la granja de més avall del poble
hi ha un poltre prou bonic
i el granger se l'estima amb tendresa.
Quan arribi jo amb la destal
i els pinti amb la sang com el més
gràcil centaure sentirem el goig que
provoca la veritat de l'art.
Entre tots tres haurem inventat un
nou llenguatge.

Teologia poètica d'un sol ús (2015)

Oriol Sauleda (Sant Pol de Mar, 1993). És poeta i rapsoda, pioner en l'àmbit de la poesia improvisada en català amb vers lliure. Ha publicat els llibres *El Paller* (2017, Premi Martí Dot) i *Llumeneres* (2021), un poemari amb 144 sèptimes de versos heptasil·labs on explora la relació entre la festa (en especial, les raves) i l'espiritualitat. Entre el 2015 i el 2017, va formar part de la banda musical EVE, una proposta que barrejava rock psicodèlic i rapsòdia. També forma part del grup d'improvisacions poètiques Nicomedes Mendes, amb els poetes Guim Valls, Víctor Bonet i Núria Martínez-Vernis.

Aprofita, diu el vent,
tu te'n vas i ja no tornes.
Un festí boig i present;
passatgers, són els insomnes
-obre el cor, calla la ment.
L'univers sempre fa sornes
amb els temes coincidents.

***Llumeneres* (2021)**

Maria Sevilla (Badalona, 1990). Poeta, investigadora i professora associada a la Universitat de Barcelona. Ha publicat els llibres *Dents de polpa* (2015, Premi Bernat Vidal i Tomàs), *Kalàixnikov* (2017, Premi Ciutat de Manacor de poesia) y *Plastilina* (2021), i també la *plquette* poètica *if true: false; else: true* (2020, Premi Carles Hac Mor a plaquettes d'escriptura subversiva). També és autora, juntament amb el músic i matemàtic Joan Martínez, d'algunes accions de poesia sonora. Des del 2019 és una de les programadores de l'Horígonal, amb les també poetes Raquel Santanera i Laia Carbonell.

BEE ORCHID

*The flower is a speaker for the dead [...].
The practice of the arts of memory
enfold all terran critters.*

Donna Haraway

Ja no existeix, però va haver-hi una abella
i tot el que ara en resta és la pintura
d'una planta moribunda.

No existeix, però encara hi ha una orquídia:
el seu calze recull de forma obliqua
el testimoni d'una absència.

I jo no el sé, però deu haver-hi un pacte
secret entre la lírica obstinada
de la pèrdua i una flor
que potser mai sabrà l'olor que té
però encara sap l'insecte, fa molt temps,
que va pol·linitzar-nos:

tu ja no hi ets, però el teu record és agre
i persisteix com sentir el gust d'un mateix
en els genitals de l'altre.

(Inèdit)

**LÍDIA
PUJOL**

24 | novembre | 19 h

Sala CCLBlanquerna

«CANTAR EL POEMA»

**ELIES
BARBERÀ**

«CANTAR EL POEMA»

Lídia Pujol canta i Elies Barberà recita poesia, en una combinació inèdita d'aquests dos grans virtuoses en els seus àmbits respectius. Lídia Pujol té la capacitat de crear un ambient nou només amb la seva veu, es pot dir que a través de la interpretació genera un cosmos. Elies Barberà treballa des de la intersecció de la poesia i l'escena, amb la seva faceta híbrida de poeta i actor, desafiant els límits i els punts de fricció entre gèneres. Junts traçaran un recorregut per alguns dels grans clàssics de la poesia catalana.

Elies Barberà (Xàtiva, 1970). Poeta i actor. Ha publicat diversos títols de poesia i narrativa, com *Mata-rates* (i altres vicis) (2003, Premi Senyoriu d'Ausiàs March), *Equilibrista* (2004, Premi Les Talúries), *Zoo* (2006, Premi Ibn Hafadja), *Allà on les grues nien* (2009, Premi Ausiàs March), el llibre-CD *Ulls, budells, cor* (2013), *In Faculis* (2013, Premi Jaume Maspons) i *Balada enmig del bosc* (2020, Premi 25 d'abril Vila de Benissa), entre d'altres. També ha rebut el Premi Pare Colom de teatre, juntament amb Jordi Boixadós, per l'obra *Popocatépetl*. Com a actor, ha participat a nombrosos espectacles, com *Contes estigis o el cabaret dels morts* (2004, dir. Iban Beltran), de Albert Mestres; *La torna de la torna* (2005, dir. Albert Boadella); *Un altre Wittgenstein, sisplau* (2009), text i direcció d'Albert Mestres (2009); *Músiques de l'Holocaust*, amb el Brossa Quartet de Corda; o *Realitats Avançades 2* (2018), de Simona Levi, entre d'altres. Forma part de la companyia Teatre de l'Enjòlit, amb què ha portat a escena textos de Josep Lluís Fitó, Dario Fo o Caryl Churchill, entre d'altres. Ha participat en dos projectes de teatre verbatim: *No m'oblideu mai* (2018), sobre el suïcidi juvenil, i *Serà el nostre secret* (2020), sobre els abusos sexuals en la infància.

Lídia Pujol (Barcelona, 1968). Cantant i intèrpret amb gran experiència en la música tradicional ídix, medieval i popular. Ha musicat poetes com Walt Whitman, Cernuda, Ginsberg, Lorca o Prévert, entre d'altres, a més de música popular catalana. Ha col·laborat amb artistes com Sílvia Comas, Mayte Martín, Dulce Pontes, Idir, Jackson Browne, Kepa Junker, Brian Dunning (Nightnoise) i Miguel Poveda, i ha realitzat espectacles monogràfics al voltant de l'obra d'autors com Allen Ginsberg i Josep Palau i Fabre, Maria-Mercè Marçal i Jacques Prévert, William Shakespeare, Teresa de Jesús, Ramon Llull o Raimon Pannikar, entre d'altres. La seva versatilitat queda palesa en els seus espectacles en viu i en les seves gravacions, on construeix una marcada identitat pròpia que barreja el caràcter català amb música tradicional ídix, celta, medieval, sefardita o flamenca. Ha publicat els discos *laie* (2003), *Els amants de Lilith* (2007), *Mariam Matrem* (2014), *Iter Luminis: Un camí orientat* (2017), *Panikkar, poeta i fangador* (2019) i *Conversando con Cecilia* (2021).

Quina petita pàtria
encercla el cementiri!
Aquesta mar, Sinera,
turons de pins i vinya,
pols de rials. No estimo
res més, excepte l'ombra
viatgera d'un núvol.
El lent record dels dies
que són passats per sempre.

***Cementeri de Sinera (1946),
de Salvador Espriu***

MARALA EN CONCERT

15 | desembre | 19 h

Sala de las Columnas del
Círculo de Bellas Artes de Madrid

«JOTA DE MORIR»

Hi col·laboren:

III
institut
ramon llull

MARALA EN CONCERT

Marala és un grup musical integrat per Selma Bruna, Clara Fiol i Sandra Monfort. Tres dones músics i compositores originàries de Catalunya, les Illes Balears i el País Valencià. Dalt de l'escenari s'evidencia la complicitat de les veus i els cossos. Es mostren tal com són: valentes i feministes, despertes i conscients alhora que sensibles i vulnerables, carismàtiques i virtuoses. En aquest concert de clausura del festival VEU presentaran el seu segon disc, *Jota de morir*. Una exploració de la noció de la mort des de la música d'arrel, partint dels tradicionals balls de vetlatori del País Valencià i de les cançons de mort illenques, tot passant per temes com el dol amorós, el desplaçament de les dones de l'esfera pública i el pes de la tradició en la vivència més íntima.

CANTEU A L'ALBAT

Diré el teu nom, rosella de nit,
flor del Montgó, claror del meu dia.

Diré el teu nom, dolçor dels meus ulls.
Camí del cel, la meua alegria

Canteu a l'albat,
ompliu de flors les cases
que ell ens regala la vida,
alça els ulls al cel i se'n va.

La mare porta un ram de clavells,
se li han endut el que més volia.

Canteu a l'albat,
ompliu de flors les cases
que ell ens regala la vida,
alça els ulls al cel i se'n va.